

Beslissing Geschillencommissie nr. 2023/035 van 31 maart 2023

INLEIDENDE SAMENVATTING

Startbedrag geboorte – Geboorte in het buitenland (Spanje) – Terugkeer naar Vlaanderen – Termijn 2 maanden na geboorte

De verwerende partij besliste bij betwiste beslissing van 22.11.2022 dat de verzoekster geen recht zou hebben op het startbedrag (cf. *“We stelden vast dat je geen recht hebt op het startbedrag, omdat u en uw kind niet wonende waren in België en er geen enkele tewerkstelling was in Vlaanderen op de dag van de geboorte (artikel 68 V.O. 883/2004 en artikel 3 van het Samenwerkingsakkoord van 6/9/2017)”*).

De verzoekster legt in haar verzoek uit dat zij in België gedomicilieerd was op het moment van de geboorte van haar dochtertje ... op 23.04.2022. Zij geeft aan dat zij een kids-ID nodig had voor de luchtvaartmaatschappij om terug te kunnen keren naar België na de geboorte; daarvoor zou een domiciliewijziging nodig geweest zijn waardoor zij tijdelijk in Spanje gedomicilieerd was (van 10.05.2022 tot en met 30.06.2022). Zodra zij terug in België was, heeft zij zich samen met haar dochter opnieuw ingeschreven op het adres ... (België). Zij argumenteert dat zij aldus binnen de drie maanden na de geboorte samen met haar dochter opnieuw ingeschreven was in België en dat zij volgens het getuigschrift (cf. getuigschrift woonsthistoriek afgeleverd door de gemeente ... op 22.12.2022, als bijlage bij het verzoek gevoegd) wel recht heeft op het startbedrag.

De Geschillencommissie stelt vast dat - gelet op de geboorte van de dochter van verzoekster in Spanje op 23 april 2022 - vooreerst dient te worden onderzocht of voldaan is aan de voorwaarden voor de export van het Belgische startbedrag bij toepassing van de Europese Verordening nr. 492/2011 van het Europees Parlement en de Raad van 05.04.2011 betreffende het vrije verkeer van werknemers binnen de Unie. Met name bepaalt artikel 7 VO 492/2011 in het kader van het waarborgen van het vrij verkeer van werknemers binnen de Europese Unie *“2. Hij geniet er dezelfde sociale en fiscale voordelen als de nationale werknemers.”*

Wat betreft de personele werkingssfeer van de VO 492/2011 stelt de Geschillencommissie vast dat er dient sprake te zijn van een zogenaamde ‘migrerende werknemer’. Het basisprincipe voor de toepassing van deze verordening is immers het waarborgen van het vrij verkeer van werknemers binnen de Europese Unie. Hierbij is de voormelde rechtspraak van het Europees Hof van Justitie relevant waarbij als ‘werknemer’ dient te worden beschouwd *‘de persoon die gedurende een bepaalde tijd voor een ander persoon en onder diens gezag prestaties verricht waarvoor hij als tegenprestatie een beloning ontvangt’*. De voormelde administratieve verrichtingen verwijzen tevens naar bepaalde met arbeid gelijkgestelde situaties (vb. wettelijke vakantie, arbeidsongeschikte werknemer, ...) of loopbaanonderbreking waarbij nog steeds sprake is van een lopende arbeidsovereenkomst.

In casu stelt de Geschillencommissie op basis van de beschikbare gegevens in de databank KRING vast dat er sprake is van een tewerkstelling door verzoekster in 2019 en 2020. Ten tijde van de geboorte (april 2022) beschikt de Geschillencommissie echter niet over elementen om te beschouwen dat verzoekster zou kunnen beschouwd worden als een ‘migrerende werknemer’ zoals vereist voor de export van het Vlaamse startbedrag

Opgroeien

Opgroeien
Geschillencommissie Groeipakket
Hallepoortlaan 27
1060 BRUSSEL
opgroeien.be
groeipakket.be/geschillencommissie

OPGROEIEN REGIE GESCHILLENCOMMISSIE GROEIPAKKET

BESLISSING

NR. 2023/035

31 maart 2023

REPERTORIUMNR. GC/22/A0398

INZAKE :

- Verzoekster -

TEGEN :

.....

.....;

- Verwerende partij -

1. Over het procedureverloop:

Gelet op het verzoek dat per e-mail d.d. 28 december 2022 door verzoekster bij de Geschillencommissie Groeipakket¹ werd ingediend, gericht tegen de beslissing van verwerende partij d.d. 22 november 2022;

¹ Bij de bepalingen van artikel 104, 1^e lid van het Decreet van 27 april 2018 (tot regeling van de toelagen in het kader van het gezinsbeleid) werd er bij Kind en Gezin (Opgroeien Regie) een geschillencommissie ingericht. In toepassing van het 2^e lid van voormeld artikel kan er tegen de beslissing van de uitbetalingsactor over de toelagen in het kader van het gezinsbeleid of tegen het uitblijven ervan na afloop van de termijn waarin hij op basis van dit decreet een beslissing moet nemen (met uitzondering van de in het 3^e lid bepaalde uitzonderingen), alleen beroep worden ingesteld bij deze geschillencommissie.

Gelet op de beslissing van de Geschillencommissie d.d. 19 januari 2023 waarbij aan verzoekster de ontvankelijkheid van het verzoek werd meegedeeld;

Gelet op het feit dat beide partijen behoorlijk in kennis werden gesteld dat zij hun belangen op deze zitting van 31 maart 2023 kunnen komen verdedigen of zich daarbij door een raadsman of een gemachtigde kunnen laten vertegenwoordigen;

Gelet op het feit dat verzoekster noch verwerende partij is verschenen of zich heeft laten vertegenwoordigen op de zitting van 31 maart 2023;

Er werden geen leden van de Geschillencommissie gewraakt.

2. Over de feiten van de zaak:

Uit de beschikbare gegevens in de databank KRING² blijkt de volgende feitelijke situatie.

Op 23.04.2022 werd ..., dochter van verzoekster (°1995), geboren te ... (Spanje).

De dochter van verzoekster werd bij de geboorte erkend door de vader, de heer
.... (°1994).

De domiciliehistoriek van verzoekster is als volgt:

- van 22.07.1995 tot 09.05.2022: ... (België)

- van 10.05.2022 tot 01.07.2022: ... (Spanje)

- vanaf 01.07.2022: ... (België)

Het Rijksregister vermeldt tevens dat verzoekster was afgeschreven naar het buitenland van 09.05.2022 tot 10.05.2022.

De dochter van verzoekster heeft de Belgische nationaliteit vanaf de geboorte en heeft volgens de beschikbare gegevens in de databank KRING vanaf 04.07.2022 als hoofdverblijfplaats: ... (België).

Het adres ... (België) is tevens steeds het domicilie van de ouders van verzoekster geweest.

De verzoekster legt in haar verzoek uit dat zij in België gedomicilieerd was op het moment van de geboorte van haar dochttertje ... op 23.04.2022. Zij geeft aan dat zij een kids-ID nodig had voor de luchtvaartmaatschappij om terug te kunnen keren naar België na de geboorte; daarvoor zou een domiciliewijziging nodig geweest zijn waardoor zij tijdelijk in Spanje gedomicilieerd was (van 10.05.2022 tot en met 30.06.2022). Zodra zij terug in België was, heeft zij zich samen met haar dochter opnieuw ingeschreven op het adres ... (België). Zij argumenteert dat zij aldus binnen de drie maanden na de geboorte samen met haar dochter opnieuw ingeschreven was in België en dat zij volgens het getuigschrift (cf. getuigschrift woonsthistoriek afgeleverd door de gemeente ... op 22.12.2022, als bijlage bij het verzoek gevoegd) wel recht heeft op het startbedrag.

De verwerende partij besliste evenwel bij betwiste beslissing d.d. 22.11.2022 dat de verzoekster geen recht zou hebben op het startbedrag (cf. *“We stelden vast dat je geen recht hebt op het startbedrag, omdat u en uw kind niet wonende waren in België en er geen enkele tewerkstelling was in Vlaanderen op de dag van de geboorte (artikel 68 V.O. 883/2004 en artikel 3 van het Samenwerkingsakkoord van 6/9/2017)”*).

² Kruispunt Informatiestromen Groeipakket.

3. Standpunt van verzoekster

De verzoekster heeft haar grieven als volgt verwoord in haar verzoek per e-mail d.d. 28.12.2022:

“Zoals u kan zien op het getuigschrift was ik, ..., wonende in België op het moment van de geboorte van mijn kind, ..., nl. 23/4/2022.

Na de geboorte wilde ik terug naar België vliegen. Bij de luchtvaartmaatschappij zeiden ze dat ik een kids-id moest aanvragen bij de ambassade in Tenerife. En daarvoor moest ik mijn domicilie veranderen.

Van 10/5/2022 tem 30/6/2022 was ik daarom wonende in Spanje. Van zodra ik terug in België was, ben ik samen met mijn dochter terug ingeschreven in België. Dit was binnen de 3 maanden nl. 1-7-2022 na de geboorte. (23-4-2022).

Volgens het getuigschrift heb ik wel recht op het startbedrag.”

4. Standpunt van verwerende partij

4.1. Beslissing van verwerende partij d.d. 22.11.2022:

Bij beslissing d.d. 22.11.2022 besliste verwerende partij als volgt:

“(…) We hebben je aanvraag voor het startbedrag goed ontvangen.

We stelden vast dat je geen recht hebt op het startbedrag, omdat u en uw kind niet wonende waren in België en er geen enkele tewerkstelling was in Vlaanderen op de dag van de geboorte (artikel 68 V.O. 883/2004 en artikel 3 van het Samenwerkingsakkoord van 6/9/2017)

Meer uitleg over de voorwaarden van het Groeipakket vind je op ...

(…)”

4.2. Standpunt van verwerende partij d.d. 02.02.2023 aan het secretariaat van de Geschillencommissie:

“(…) ... is in Spanje geboren op 23/04/2022 in Spanje. Op grond van de Verordeningen kon geen Startbedrag uitbetaald worden aangezien geen van de ouders op het moment van de geboorte prestaties had in Vlaanderen.

Het kind wordt ingeschreven in België op 4/7/2022 (de moeder op 1/7/2022). Dit is niet binnen de twee maanden na de geboorte. Er bestaat evenmin een recht op grond van de algemene afwijkingen voorzien in het BVR Rechtgevend kind, art. 47,7°. Mevrouw was immers niet in België.

Dat geeft ze trouwens impliciet ook toe: "...Na de geboorte wilde ik terug naar België vliegen...ik moest een kids-id aanvragen bij de ambassade van Tenerife..."

... blijft er dan ook bij dat er geen recht is op het startbedrag."

5. Beoordeling in rechte:

5.1. Toepasselijke regelgeving

Uit het verzoek blijkt dat de verzoekster meent dat zij recht heeft op het 'startbedrag geboorte' voor haar dochter ... (°23.04.2022), geboren te ... (Spanje).

Artikel 9, §1, eerste lid Groeipakketdecreet bepaalt:

"De geboorte van een rechtgevend kind geeft recht op een startbedrag geboorte van 1100 euro."

Het begrip 'startbedrag geboorte' wordt als volgt gedefinieerd in artikel 3, §1, 41°

Groeipakketdecreet:

"startbedrag geboorte: een eenmalige toelage die uitbetaald wordt naar aanleiding van de geboorte van een rechtgevend kind".

- Europese Verordening VO 492/2011:

Aangezien het kind van verzoekster geboren is in een lidstaat van de Europese Unie, dient te worden onderzocht of voldaan is aan de voorwaarden voor de export van het Belgische startbedrag bij toepassing van de Europese Verordening nr. 492/2011 van het Europees Parlement en de Raad d.d. 05.04.2011 betreffende het vrije verkeer van werknemers binnen de Unie. Deze verordening regelt de rechten van werknemers die gebruik maken van het vrij verkeer van werknemers binnen de EER.

De Geschillencommissie verwijst naar de volgende – in casu relevante – bepalingen uit de VO 492/2011:

■ Overwegingen:

"(2) Het vrije verkeer van werknemers moet binnen de Unie worden gewaarborgd. De verwezenlijking van dit doel houdt de afschaffing in van elk discriminatie op grond van nationaliteit tussen de werknemers uit de lidstaten, wat betreft de werkgelegenheid, de beloning en de overige arbeidsvoorwaarden, alsook het recht voor deze werknemers, om zich vrij binnen de Unie te verplaatsen om er arbeid in loondienst te verrichten, behoudens de uit hoofde van openbare orde, openbare veiligheid en volksgezondheid gerechtvaardigde beperkingen.

(3) Er moet worden voorzien in bepalingen die het mogelijk maken de in de artikelen 45 en 46 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie op het gebied van het vrije verkeer gestelde doeleinden te verwezenlijken.

(4) Het vrije verkeer vormt voor de werknemers en hun familie een fundamenteel recht. De mobiliteit van de arbeidskrachten in de Unie moet één van de middelen zijn om aan de werknemer de mogelijkheid tot verbetering van zijn levensomstandigheden en arbeidsvoorwaarden te waarborgen en de verbetering van zijn sociale positie te vergemakkelijken, waardoor terzelfder tijd wordt bijgedragen tot het voldoen aan de behoeften van de economie der lidstaten. Het recht van

alle werknemers van de lidstaten om de arbeid van hun keuze binnen de Unie te verrichten, moet worden bevestigd.

(5) Dit recht moet zonder onderscheid worden toegekend aan „permanente” werknemers, seizoenarbeiders, grensarbeiders of werknemers die arbeid in dienstverlening verrichten.

(6) Om volgens objectieve maatstaven van waardigheid en vrijheid te kunnen worden uitgeoefend, vereist het recht van het vrije verkeer dat de gelijkheid van behandeling in alles wat de uitoefening van arbeid in loondienst en de toegang tot huisvesting betreft, in feite en in rechte verzekerd is, en eveneens dat de belemmeringen voor de mobiliteit van de werknemers uit de weg worden geruimd, met name wat betreft de voorwaarden voor de integratie van de familie van de werknemer in het land van ontvangst.”

■ Artikel 7 VO 492/2011:

“1. Een werknemer die onderdaan is van een lidstaat mag op het grondgebied van andere lidstaten niet op grond van zijn nationaliteit anders worden behandeld dan de nationale werknemers, wat betreft alle voorwaarden voor tewerkstelling en arbeid, met name op het gebied van beloning, ontslag, en, indien hij werkloos is geworden, wederinschakeling in het beroep of wedertewerkstelling.

2. Hij geniet er dezelfde sociale en fiscale voordelen als de nationale werknemers.

3. Hij kan eveneens op dezelfde wijze en onder dezelfde voorwaarden als de nationale werknemers het onderwijs in vakscholen en in de revalidatie- en herscholingscentra volgen.

4. Bepalingen van collectieve of individuele arbeidsovereenkomsten of van enige andere collectieve regeling inzake het aanvaarden van arbeid, de tewerkstelling, de beloning, de overige arbeidsvoorwaarden en de voorwaarden voor ontslag zijn van rechtswege nietig, voor zover daarin discriminerende voorwaarden worden vastgesteld of toegestaan ten opzichte van werknemers die onderdaan zijn van andere lidstaten.”

- **Administratieve onderrichtingen:**

De toelichtingsnota nr. 22 d.d. 26.04.2022 ‘*Internationaal – Europese Verordeningen*’ van het Agentschap Uitbetaling Groeipakket bevat de volgende administratieve onderrichtingen inzake de export van het startbedrag in het kader van de Europese Verordening nr. 492/2011:

“(…)

2. Inleiding

(…)

Het startbedrag geboorte en adoptie valt niet onder het toepassingsgebied van bovenstaande verordeningen. Toch is het ook mogelijk om startbedrag te exporteren in toepassing van Verordening 492/2011 (hierna: VO 492/2011). Deze verordening regelt de rechten van werknemers die gebruik maken van het vrij verkeer van werknemers binnen de EER. Migrerende werknemers dienen namelijk te genieten van dezelfde rechten en sociale voordelen als werknemers uit de lidstaat van tewerkstelling. Startbedrag geboorte en adoptie worden aanzien als sociale voordelen en vallen dus onder het toepassingsgebied van VO 492/2011.

Deze toelichtingsnota verduidelijkt de toepassing van deze Europese verordeningen binnen het Groeipakket.

(...)

5. VO 492/2011 - Startbedragen geboorte en adoptie

5.1 Rechtsgrond

De export van het startbedrag geboorte en het startbedrag adoptie vindt plaats in toepassing van artikel 7, lid 2 van Verordening (EU) nr. 492/2011 van 5 april 2011 betreffende het 'vrije verkeer van werknemers binnen de Unie'.

Artikel 7, lid 1 luidt als volgt: "Een werknemer die onderdaan is van een lidstaat mag op het grondgebied van andere lidstaten niet op grond van zijn nationaliteit anders worden behandeld dan de nationale werknemers wat betreft alle voorwaarden voor tewerkstelling en arbeid, met name op het gebied van beloning, ontslag, en, indien hij werkloos is geworden, wederinschakeling in het beroep of wedertewerkstelling".

Artikel 7, lid 2 stelt: "Hij geniet er dezelfde sociale en fiscale voordelen als de nationale werknemers."

5.2 Materiële werkingssfeer

Volgens een vaste rechtspraak van het Hof van Justitie worden onder 'sociale voordelen' verstaan, alle voordelen die, al dan niet verbonden aan een arbeidsovereenkomst, in het algemeen aan nationale werknemers worden toegekend op grond van hun objectieve hoedanigheid van werknemer of enkel wegens het feit dat zij ingezetenen zijn, en waarvan de uitbreiding tot werknemers-onderdanen van andere lidstaten geschikt lijkt om hun mobiliteit binnen de Gemeenschap te vergemakkelijken.

Het startbedrag geboorte en het startbedrag adoptie vallen onder het begrip 'sociale voordelen' en kunnen bijgevolg geëxporteerd worden.

5.3 Personele werkingssfeer

5.3.1 Werknemers

VO 492/2011 geeft geen definitie van het begrip "migrerende werknemer".

Uit rechtspraak van het Hof van Justitie kan afgeleid worden dat als 'werknemer' dient te worden beschouwd, de persoon die gedurende een bepaalde tijd voor een ander persoon en onder diens gezag prestaties verricht waarvoor hij als tegenprestatie een beloning ontvangt.

Wanneer de arbeidsverhouding beëindigd is, verliest betrokkene zijn hoedanigheid van werknemer, met dien verstande evenwel dat die hoedanigheid bepaalde effecten kan hebben na het beëindigen van de arbeidsverhouding. De voormalige werknemer heeft immers na het beëindigen van zijn beroepsactiviteiten nog steeds recht op sommige, tijdens zijn arbeidsverhouding verworven, voordelen. Op basis van het beginsel van gelijke behandeling moet hij die ook kunnen genieten zonder dat als voorwaarde wordt gesteld dat hij woont op het grondgebied van de bevoegde staat. Het Hof stelt echter dat daar niet uit volgt dat een voormalig werknemer die een invaliditeitspensioen en dus een prestatie ontvangt welke verband houdt met een voorheen bestaande arbeidsverhouding, moet worden geacht nog steeds de hoedanigheid van werknemer in de zin van VO 1612/68 te bezitten wegens het feit dat hij een pensioen ontvangt.

Een persoon in die situatie wordt wel beschermd tegen elke discriminatie die inbreuk maakt op rechten die tijdens de voormalige arbeidsverhouding zijn verkregen, maar kan, waar hij thans geen arbeidsverhouding heeft, geen nieuwe rechten verkrijgen welke geen verband houden met zijn vroegere beroepsarbeid.

Onder 'werknemers' worden ook ambtenaren verstaan.

Het migrerend aspect kan zich op twee manieren manifesteren:

- 1. Op basis van woonplaats: bvb. een **Belg woont in Nederland** maar werkt in België (Vlaanderen).*
- 2. Op basis van tewerkstelling: bvb. een **Nederlander** woont in Nederland maar **werkt in België** (Vlaanderen).*

5.3.2 Met arbeid gelijkgestelde situaties

Een met arbeid gelijkgestelde situatie (zie voetnoot 5) opent recht op startbedrag geboorte en adoptie voor zover ze plaatsvindt tijdens de duur van de arbeidsovereenkomst.

5.3.3 Loopbaanonderbreking

De loopbaanonderbreking, een situatie van 'toekenning' geldt als basis voor de export van het startbedrag geboorte en adoptie voor zover de werknemer/rechthebbende in die periode ook zijn arbeidscontract behoudt en een loopbaanonderbrekingsuitkering geniet.

5.3.4 Ziekte en arbeidsongeval

De zieke werknemer of hij die een invaliditeitsuitkering ontvangt na een jaar primaire ziekte kan aanspraak maken op de export van het startbedrag geboorte en adoptie voor zover beide situaties zich voordoen tijdens de periode van arbeidsovereenkomst. Dit is niet het geval wanneer de zieke of invalide ondertussen werd ontslagen.

5.3.5 Opzegtermijn

De ontslagen werknemer heeft voor een geboorte die plaatsvindt tijdens zijn opzegtermijn of de periode die gedekt is door een verbrekingsvergoeding wel recht op startbedrag geboorte en adoptie, voor zover, uiteraard, hij recht heeft op gezinsbijslag ook al leidt dit recht door een samenloopregel in toepassing van VO 883/2004 niet tot een effectieve of een volledige uitbetaling.

Voorbeeld 1

Een gezin woont in Nederland. De moeder is zonder beroep, de vader werkt in België. Er is één kind waarvoor Vlaamse gezinsbijslag wordt betaald. De rechthebbende vader treedt uit dienst bij zijn Belgische werkgever op 30 juni 2022 en begint op 1 augustus 2022 te werken in Nederland. Hij neemt zijn jaarlijks verlof op in juli 2022. Op 10 juli 2022 wordt een tweede kind geboren.

Er is recht op Vlaamse gezinsbijslag tot 31 juli 2022 en er is recht op startbedrag geboorte gezien het recht op gezinsbijslag voor de periode van de jaarlijkse vakantie omdat dit recht op jaarlijkse vakantie rechtstreeks voortvloeit uit de tewerkstelling.

Voorbeeld 2

Een gezin woont in Nederland. De moeder is zonder beroep, de vader werkt in België. Er is één kind

waarvoor Vlaamse gezinsbijslag wordt betaald. Het arbeidscontract van de vader wordt verbroken op 30 juni 2022. De verbrekingsvergoeding dekt de periode van 1 juli 2022 tot 31 december 2022. Er is een voorrangrecht op Vlaamse gezinsbijslag tot 31 december 2022 voor zover de man in kwestie niet werkt of een vervangingsinkomen ontvangt in een andere lidstaat. Voor het tweede kind dat geboren wordt op 10 november 2022 is er recht op startbedrag geboorte om dezelfde reden als in voorbeeld 1. Voor het kind dat geboren wordt op 5 februari 2023 is er geen recht op startbedrag geboorte.

5.3.6 Ontslag - werkloosheid

Ontslagen werknemers die Belgische werkloosheidsuitkeringen ontvangen kunnen op grond van VO 492/2011 geen aanspraak maken op startbedrag geboorte of adoptie. Voor de bepaling van de datum/dag waarop het arbeidscontract een einde neemt dient beroep gedaan te worden op de ter zake door de werkgever of de RVA opgemaakte documenten.

Zo kan geen startbedrag toegekend worden voor het kind dat op zaterdag wordt geboren wanneer het contract definitief een einde heeft genomen op de voorafgaande vrijdag.

Er dient op gewezen dat de einddatum van de arbeidsovereenkomst niet noodzakelijk samenvalt met de laatste werkdag van de werknemer. Het kind dat geboren wordt op zaterdag 30 januari geeft nog recht op startbedrag wanneer het contract van de rechthebbende afloopt op 31 januari terwijl de laatste werkdag vrijdag 29 januari was.

5.3.7 Zelfstandigen

Uit rechtspraak van het Hof van Justitie blijkt dat VO 492/2011 niet van toepassing is op zelfstandigen. Zie punt 3.1.

5.3.8 Pensioen/rente

Uit wat voorafgaat spreekt het voor zich dat noch de gepensioneerde noch de rentetrekker aanspraak kan maken op de export van het startbedrag geboorte of adoptie.

5.3.9 Studenten

VO 492/2011 is niet van toepassing op studenten.

6. Territorialiteits- en nationaliteitsvoorwaarde

Op het grondgebied van en op de onderdanen van welke lidstaten is VO 492/2011 van toepassing? Verordening 492/2011 is van toepassing op het grondgebied van de Europese Unie en dus ook op onderdanen van de verschillende lidstaten.

Bijlage V van het Akkoord omtrent de Europese Economische Ruimte (zie voetnoot 6) omvat de regels omtrent het vrij verkeer van werknemers. Door de expliciete verwijzing naar VO 492/2011 is artikel 7 van deze verordening van toepassing op de onderdanen en het grondgebied van de lidstaten van de EER.

VO 492/2011 is niet van toepassing op onderdanen van derde landen, noch in de relaties met Zwitserland.

Vb.: Een Japans gezin met twee kinderen woont in Nederland meer één van de ouders is tewerkgesteld in België (Vlaanderen bevoegd), de andere ouder werkt in Nederland. Op 30/05/2022

wordt een derde kind geboren in het gezin. Er is vanaf 01/05/2022 recht op Vlaamse gezinsbijslagen voor het kind, maar niet op startbedrag geboorte.

7. Cumulregeling

Dient bij de export van het startbedrag geboorte of adoptie naar een andere EER-lidstaat rekening gehouden te worden met de uitkeringen van dezelfde aard die door een andere lidstaat voor hetzelfde kind worden toegekend?

VO 492/2011 bevat geen anticumulregels. Het is dan ook voor de hand liggend dat om cumulatie van uitkeringen te voorkomen er toepassing gemaakt wordt van het artikel 23 van het Groeipakketdecreet.

Voorbeeld 1

Een gezin woont in Estland. De vader werkt in België (VL) en de moeder in Estland. Op 10 juli 2022 wordt een eerste kind geboren.

Het recht op gezinsbijslag in Estland is bij voorrang verschuldigd; Vlaanderen betaalt aanvullend. Dit is evenzo het geval voor de Estse geboortepremie. Het startbedrag geboorte kan enkel aanvullend betaald worden.

Voorbeeld 2

Een gezin woont in Estland. De vader werkt in België (VL); de moeder is zonder beroep. Op 10 juli 2022 wordt een eerste kind geboren.

Aangezien de moeder niet werkt is de Vlaamse gezinsbijslag bij voorrang verschuldigd. De Estse geboortepremie blijft echter bij voorrang verschuldigd terwijl het startbedrag geboorte enkel aanvullend kan worden toegekend.

Opgelet

Teneinde te vermijden dat het startbedrag geboorte of adoptie volledig wordt betaald daar waar er door een andere lidstaat een gelijkaardige uitkering wordt betaald is het noodzakelijk de verklaringen van de begunstigden op het aanvraagformulier te controleren bij het bevoegde orgaan of het verbindingsorgaan van die andere lidstaat.

-
- *5Het gaat om situaties zoals opgesomd in artikel 53 AKBW*
 - *6Het betreft de 27 lidstaten van de Europese Unie + Liechtenstein, IJsland en Noorwegen.*

Artikel 53 Algemene Kinderbijslagwet (AKBW) waarnaar verwezen wordt in de voormelde toelichtingsnota bevat de volgende situaties waarbij een werknemer beschouwd wordt als zijnde tewerkgesteld:

“§ 1. Voor de toepassing van deze wet wordt de werknemer, indien het nodig is, beschouwd als zijnde tewerkgesteld, gedurende:

1° de inhaalrust;

2° de wettelijke vakantie, de vakantie krachtens algemeen verbindend verklaarde collectieve arbeidsovereenkomst en de bijkomende vakantie;

3° de feestdagen en vervangingsdagen;

4° de periodes voor het vervullen van militieverplichtingen omdat hij:

a) gevolg geeft aan een normale oproeping of wederoproeping onder de wapens; de Koning bepaalt op de voordracht van de Ministers van Binnenlandse Zaken en Landsverdediging en van de Minister die de Sociale Voorzorg in zijn bevoegdheid heeft, welke de normale oproepingen en wederoproepingen zijn;

b) onder de wapens wordt gehouden bij toepassing van artikel 71 van de dienstplichtwetten;

c) gevolg geeft aan een wederoproeping onder de wapens bij wijze van tuchtmaatregel;

d) gevolg geeft aan een aanwijzing voor een interventie-eenheid van de civiele bescherming of voor taken van openbaar nut bij publiekrechtelijke of privaatrechtelijke organen of aan een disciplinaire wederoproeping, bij toepassing van de wetten houdende het statuut van de gewetensbezwaarden, gecoördineerd op 20 februari 1980;

e) in dienst wordt gehouden bij toepassing van de tuchtregeling betreffende de gewetensbezwaarden die bij de civiele bescherming zijn ingedeeld of bij publiekrechtelijke of privaatrechtelijke organen zijn aangewezen;

5° de periodes in de loop waarvan geen arbeidsprestatie is geleverd wegens staking of lock-out en de dagen zonder behoud van loon gedurende welke geen arbeidsprestatie is geleverd voor het vervullen van burgerplichten of syndicale opdrachten;

6° de periodes van werkloosheid waarvoor geen aanspraak op werkloosheidsuitkering bestaat omdat hij gerechtigd is op een vergoeding wegens beëindiging of verbreking van de arbeidsovereenkomst;

7° de periodes waarvoor de werknemer wegens arbeidsongeschiktheid,

a) recht heeft op gewaarborgd dagloon, gewaarborgd loon eerste of tweede week of gewaarborgd maandloon;

b) afwezig was zonder loon ingevolge de carensdag;

c) met aanvulling of aanvulling-voorschot overeenkomstig de collectieve arbeidsovereenkomst nr. 12bis of nr. 13bis;

8° de periodes van tijdelijke werkloosheid ingevolge sluiting van de onderneming wegens jaarlijkse vakantie, vakantie krachtens een algemeen verbindend verklaarde collectieve arbeidsovereenkomst of wegens inhaalrust in het kader van een arbeidsduurvermindering;

9° de periodes in de loop waarvan hij de functie van rechter in sociale zaken heeft uitgeoefend;

10° de dagen in de loop waarvan hij een geneeskundig onderzoek ondergaat, hem opgelegd door of krachtens de sociale wetgeving of door een gerechtelijke beslissing;

11° de periodes waarvoor hij recht heeft op schadeloosstelling met toepassing van artikel 37 van de wetten betreffende de schadeloosstelling voor beroepsziekten, gecoördineerd op 3 juni 1970;

12° de periodes waarvoor hij op een wachtvergoeding gerechtigd is, toegekend aan de mijnwerkers die ontslagen zijn wegens sluiting van de onderneming, ten laste van de begroting van het Ministerie van Economische zaken;

13° de niet-bezoldigde gewettigde afwezigheidsdagen omwille van verlof om dwingende redenen of zij nu ineens dan wel met gedeelten worden toegekend. De gelijkstelling blijft evenwel beperkt tot maximaal tien dagen per jaar, of zij nu ineens dan wel met gedeelten worden toegekend;

14° het vaderschapsverlof bedoeld in de arbeidswet van 16 maart 1971;

15° het vaderschapsverlof bedoeld in de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten en in de wet van 1 april 1936 op de arbeidsovereenkomsten wegens dienst op binnenschepen;

16° het adoptieverlof;

17° de dagen waarvoor de werknemer die is aangesteld als pleegouder het recht heeft om van het werk afwezig te zijn overeenkomstig artikel 30quater, § 1, van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten.

§2. De persoon die rechthebbende is krachtens deze wet op het ogenblik dat hij de periode, bedoeld in § 1, 4°, aanvangt, blijft gerechtigd op kinderbijslag krachtens deze wet.

§ 2/1. Voor de toepassing van deze wet wordt de zelfstandige die, in het raam van zijn militieverplichtingen, zich bevindt in een van de toestanden bedoeld in artikel 31, § 1, van het koninklijk besluit van 22 december 1967 houdende algemeen reglement betreffende het rusten overlevingspensioen der zelfstandigen, beschouwd als een zelfstandige die een zelfstandige activiteit uitoefent.

Het voordeel van deze paragraaf kan slechts worden ingeroepen indien de belanghebbende de hoedanigheid van rechthebbende bezat gedurende het kwartaal in de loop waarvan de in het voornoemd artikel 31 bedoelde periodes aanvingen, of gedurende het voorafgaand kwartaal.

§3. De Koning kan de in § 1 vermelde gegeven opsomming aanvullen.”

5.3. Toegepast op het voorliggende verzoek

5.3.1. Onderzoek van het recht op basis van de Europese Verordening VO nr. 492/2011

De Geschillencommissie stelt vast dat - gelet op de geboorte van de dochter van verzoekster in Spanje op 23 april 2022 - vooreerst dient te worden onderzocht of voldaan is aan de voorwaarden voor de export van het Belgische startbedrag bij toepassing van de Europese Verordening nr. 492/2011 van het Europees Parlement en de Raad d.d. 05.04.2011 betreffende het vrije verkeer van werknemers binnen de Unie. Met name bepaalt artikel 7 VO 492/2011 in het kader van het waarborgen van het vrij verkeer van werknemers binnen de Europese Unie “2. *Hij geniet er dezelfde sociale en fiscale voordelen als de nationale werknemers.*”.

Wat betreft de personele werkingsfeer van de VO 492/2011 stelt de Geschillencommissie vast dat er dient sprake te zijn van een zogenaamde ‘migrerende werknemer’. Het basisprincipe voor de

toepassing van deze verordening is immers het waarborgen van het vrij verkeer van werknemers binnen de Europese Unie. Hierbij is de voormelde rechtspraak van het Europees Hof van Justitie relevant waarbij als ‘werknemer’ dient te worden beschouwd *‘de persoon die gedurende een bepaalde tijd voor een ander persoon en onder diens gezag prestaties verricht waarvoor hij als tegenprestatie een beloning ontvangt’*. De voormelde administratieve verrichtingen verwijzen tevens naar bepaalde met arbeid gelijkgestelde situaties (vb. wettelijke vakantie, arbeidsongeschikte werknemer, ...) of loopbaanonderbreking waarbij nog steeds sprake is van een lopende arbeidsovereenkomst.

In casu stelt de Geschillencommissie op basis van de beschikbare gegevens in de databank KRING vast dat er sprake is van een tewerkstelling door verzoekster in 2019 en 2020. Ten tijde van de geboorte (april 2022) beschikt de Geschillencommissie echter niet over elementen om te beschouwen dat verzoekster zou kunnen beschouwd worden als een ‘migrerende werknemer’ zoals vereist voor de export van het Vlaamse startbedrag geboorte op grond van de Europese Verordening nr. 492/2011. Uit het standpunt van de verwerende partij blijkt dat zij evenmin beschikt over dergelijke elementen (*“Op grond van de Verordeningen kon geen Startbedrag uitbetaald worden aangezien geen van de ouders op het moment van de geboorte prestaties had in Vlaanderen.”*).

Op vraag van het secretariaat van de Geschillencommissie d.d. 26.03.2023 aan de verzoekster inzake mogelijke arbeidsprestaties of een met arbeid gelijkgestelde situatie ten tijde van de geboorte, antwoordde de verzoekster per e-mail d.d. 28.03.2023 als volgt: *“Ik werkte bij ..., een entertainmentbedrijf. Owv corona hebben ze me na 1 maand zwangerschap meteen thuis gezet zonder enige uitkering. Tem 6 maanden zwangerschap heb ik geen inkomen gehad. De laatste drie maanden vd zwangerschap wel plus drie maanden na de geboorte. Als je wil, bezorg ik je een screenshot met het bewijs van ontvangst? De uitkering kwam van de Spaanse mutualiteit Ik heb van Spanje geen enkele geboortepremie ontvangen alsook geen enkele vorm van kindergeld.”*

5.3.2. Algemene vrijstellingen voorzien in het Groeipakketdecreet

De Geschillencommissie dient vervolgens te onderzoeken of er recht is op het startbedrag geboorte op basis van het Groeipakketdecreet.

Artikel 9, §1, eerste lid Groeipakketdecreet bepaalt:

“De geboorte van een rechtgevend kind geeft recht op een startbedrag geboorte van 1100 euro.”

Het begrip ‘startbedrag geboorte’ wordt als volgt gedefinieerd in artikel 3, §1, 41°

Groeipakketdecreet:

“startbedrag geboorte: een eenmalige toelage die uitbetaald wordt naar aanleiding van de geboorte van een rechtgevend kind”.

Het begrip ‘rechtgevend kind’ wordt als volgt gedefinieerd in artikel 3, §1, 34° Groeipakketdecreet:

“rechtgevend kind: een kind dat een recht op gezinsbijslagen doet ontstaan”.

De toekenningsvoorwaarden om recht te geven op gezinsbijslagen zijn bepaald in artikel 8

Groeipakketdecreet:

“§1. Een kind geeft recht op gezinsbijslagen als het:

1° zijn woonplaats heeft in het Nederlandse taalgebied.

(...)

§3. De gezinsbijslagen zijn niet verschuldigd voor de kinderen die worden opgevoed of lessen volgen buiten België.

De Vlaamse Regering kan algemene vrijstellingen van het vorige lid verlenen."

Aangezien het kind ... op 23 april 2022 geboren is in het buitenland (Spanje) en vanaf 4 juli 2022 gedomicilieerd was in Vlaanderen, is niet voldaan aan de voormelde toekenningsvoorwaarden opdat de dochter van verzoekster zou kunnen worden beschouwd als 'rechtgevend kind' voor het startbedrag geboorte.

Bijgevolg dient te worden onderzocht of één van de algemene vrijstellingen zoals bepaald bij besluit van de Vlaamse Regering van toepassing is. Artikel 12 Groeipakketdecreet bepaalt immers het volgende: *'De Vlaamse Regering kan algemene vrijstellingen bepalen waarbij een startbedrag adoptie en een startbedrag geboorte kunnen worden toegekend als de voorwaarden niet vervuld zijn.'*

De algemene vrijstellingen van de toekenningsvoorwaarden voor het startbedrag geboorte zijn bepaald in artikel 50 van het Besluit van 5 oktober 2018 van de Vlaamse Regering tot vaststelling van de diverse hoedanigheden van het rechtgevend kind en betreffende de vrijstellingen van de toekenningsvoorwaarden voor de gezinsbijslagen, de startbedragen geboorte en adoptie en de universele participatietoelagen (hierna BVR Rechtgevend kind) onder 'Afdeling 2. Algemene vrijstellingen van de toekenningsvoorwaarden voor het startbedrag geboorte'.

Artikel 50 BVR Rechtgevend kind:

"Voor de volgende kinderen gelden algemene vrijstellingen van de toekenningsvoorwaarden voor de startbedragen geboorte:

1° voor een kind dat geboren wordt buiten België, als er een recht op gezinsbijslagen toegekend wordt voor dat kind op basis van een algemene vrijstelling als vermeld in artikel 47 tot en met 49 van dit besluit, en als de volgende voorwaarden cumulatief vervuld zijn:

- a) de gezinsbijslagen worden toegekend vanaf de eerste dag van de maand van de geboorte;*
- b) er bestaat geen recht op het startbedrag geboorte krachtens de regelgeving van een andere deelentiteit, krachtens buitenlandse wets- of reglementsbepalingen of krachtens regels die van toepassing zijn op het personeel van een volkenrechtelijke instelling. De minister kan bepalen wat wordt verstaan onder recht op een startbedrag geboorte krachtens buitenlandse wets- of reglementsbepalingen of krachtens regels die van toepassing zijn op het personeel van een volkenrechtelijke instelling;*

2° voor een kind dat geboren wordt in een land waarop de Europese Verordening nr. 492/2011 van het Europees Parlement en de Raad van 5 april 2011 betreffende het vrije verkeer van werknemers binnen de Unie van toepassing is, als de volgende voorwaarden cumulatief vervuld zijn:

- a) een van de ouders, de persoon die geen bloed- of aanverwant is tot en met derde graad van de ouder en met wie de ouder feitelijk of wettelijk samenwoont, of de echtgenoot of echtgenote van de ouder is een zelfstandige;*
- b) de gezinsbijslagen worden toegekend vanaf de eerste dag van de maand van de geboorte;*
- c) het kind heeft binnen twee maanden na de geboorte zijn woonplaats in het Nederlandse taalgebied;*
- d) er bestaat geen recht op startbedrag geboorte krachtens de regelgeving van een andere deelentiteit."*

- **Toepassing artikel 50, eerste lid, 2° BVR Rechtgevend kind**

Gelet op de geboorte van de dochter van verzoekster in Spanje, behorende tot het territoriaal toepassingsgebied van de Europese Verordening nr. 492/2011, is artikel 50, eerste lid, 2° BVR Rechtgevend kind van toepassing en dienen daartoe de toepasselijke voorwaarden worden onderzocht.

- **Toepassing artikel 50, eerste lid, 1° BVR Rechtgevend kind**

Wat betreft de toepassing van het voormeld artikel 50, eerste lid, 1° BVR Rechtgevend kind, stelt de Geschillencommissie vast dat naast de cumulatief te vervullen voorwaarden, vereist is dat er aan het kind een recht op gezinsbijslagen toegekend wordt op basis van een algemene vrijstelling zoals bepaald in de artikelen 47 tot en met 49 BVR Rechtgevend kind.

De artikelen 47, 48 en 49 waarnaar wordt verwezen in artikel 50 BVR Rechtgevend kind, bevatten de volgende types algemene vrijstellingen van de toekenningsvoorwaarden voor de gezinsbijslagen:

- Artikel 47 BVR: diverse algemene vrijstellingen;
- Artikel 48 BVR: algemene vrijstelling voor gedetacheerde werknemers;
- Artikel 49 BVR: algemene vrijstelling voor gedetacheerde ambtenaren.

Wat betreft de artikelen 48 en 49 BVR Rechtgevend kind stelt de Geschillencommissie vast dat uit de feitelijke gegevens niet blijkt dat er sprake zou zijn van een gedetacheerde werknemer of een gedetacheerde ambtenaar.

In het artikel 47, §1 BVR Rechtgevend kind zijn er diverse algemene vrijstellingen bepaald, evenwel steeds met de cumulatieve voorwaarde (artikel 47, §2 BVR Rechtgevend kind) dat er geen sprake mag zijn van de uitoefening van een winstgevende activiteit noch dat er recht op gezinsbijslagen is krachtens een buitenlandse wetsbepaling.

Artikel 47 BVR Rechtgevend kind bepaalt het volgende:

“§1. Voor de volgende kinderen gelden algemene vrijstellingen van de toekenningsvoorwaarden voor gezinsbijslagen, vermeld in artikel 8, §3, eerste lid, van het decreet van 27 april 2018:

1° kinderen die in België al een eindexamen secundair onderwijs hebben verworven en die niet-hoger onderwijs volgen buiten België. Deze afwijking wordt beperkt tot maximaal één schooljaar. De vakantieperiodes, vermeld in artikel 21, eerste lid, van dit besluit, maken deel uit van het schooljaar;

2° kinderen die hoger onderwijs volgen buiten België. Deze afwijking geldt voor de hele periode van het gevolgde onderwijs. De vakantieperiodes, vermeld in artikel 28 van dit besluit, maken deel uit van het academiejaar;

3° kinderen die tijdens de twaalf maanden, vermeld in artikel 40 van dit besluit, vrijwilligerswerk verrichten of een opleiding of stage volgen buiten België, op voorwaarde dat ze een attest, waarvan de minister het model bepaalt, kunnen voorleggen, respectievelijk van de betrokken vrijwilligersorganisatie, de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening of de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding;

4° kinderen die gedurende maximaal drie jaar buiten België verblijven wegens medische redenen van het kind of van de ouder, de persoon die geen bloed- of aanverwant is tot en met de derde graad van de ouder en met wie de ouder feitelijk samenwoont of de echtgenoot of echtgenote van de ouder. De medische redenen worden gestaafd met een medisch getuigschrift. Het medisch attest, ondertekend en gedagtekend door een arts, vermeldt dat het voor het kind of voor de ouder, de persoon die geen bloed- of aanverwant is tot en met de derde graad van de ouder en met wie de

ouder feitelijk samenwoont of de echtgenoot of echtgenote van de ouder, onmogelijk is om terug te reizen naar België. Een buitenlands medisch attest wordt bevestigd door een arts die in België gevestigd is;

5° kinderen die tijdelijk buiten België verblijven, waarbij dit verblijf, in één of verscheidene keren, geen twee maand in de loop van hetzelfde kalenderjaar overschrijdt, terwijl ze hun woonplaats in het Nederlandse taalgebied hebben;

6° kinderen die hun woonplaats in het Nederlandse taalgebied hebben en die alleen tijdens de schoolvakantie, vermeld in artikel 21, eerste lid, en artikel 28 van dit besluit, buiten België verblijven;

7° kinderen die buiten België geboren worden, terwijl een van de ouders zijn woonplaats in het Nederlandse taalgebied heeft, op voorwaarde dat het verblijf van de moeder en van het kind buiten België niet langer dan twee maanden na de geboorte duurt;

8° kinderen die hun woonplaats in het Nederlandse taalgebied hebben en naar een school gaan die buiten België ligt, op voorwaarde dat ze elke dag terugkeren naar hun ouders of naar hun opvoeders, die hun ouders vervangen;

9° kinderen die een studietoelage ontvangen om lessen buiten België te volgen. Een binnenlandse of buitenlandse instelling kan die studietoelage toekennen. Het Departement Onderwijs en Vorming, vermeld in artikel 22, §1, van het besluit van de Vlaamse Regering van 3 juni 2005 met betrekking tot de organisatie van de Vlaamse administratie, deelt de toekenning van die studietoelage door een instelling binnen het Nederlandse taalgebied mee. Als een instelling van een andere deelentiteit of een buitenlandse instelling die studietoelage toekent, wordt dat bewezen met een officieel attest;

10° kinderen die hun woonplaats in het Nederlandse taalgebied hebben en het voorwerp uitmaken van een ontvoering conform de voorwaarden, vermeld in hoofdstuk 3 van dit besluit, en buiten België verblijven;

11° kinderen die buiten België geadopteerd worden en binnen twee maanden na de adoptie hun woonplaats hebben in het Nederlandse taalgebied.

§2. De algemene vrijstellingen, vermeld in paragraaf 1, zijn alleen geldig als de volgende voorwaarden cumulatief vervuld zijn:

1° de kinderen hebben geen recht op gezinsbijslagen krachtens de regelgeving van een andere deelentiteit, krachtens buitenlandse wets- of reglementsbevestigingen of krachtens regels die van toepassing zijn op het personeel van een volkenrechtelijke instelling. De minister kan bepalen wat onder recht op gezinsbijslagen krachtens buitenlandse wets- of reglementsbevestigingen of krachtens regels die van toepassing zijn op het personeel van een volkenrechtelijke instelling wordt verstaan;

2° noch een van de ouders, noch de persoon die geen bloed- of aanverwant is tot en met de derde graad van een van de ouders en met wie de ouder feitelijk of wettelijk samenwoont, noch de echtgenoot of echtgenote van een van de ouders, oefent een winstgevende activiteit uit in het raam van een arbeidsovereenkomst of van een zelfstandige activiteit of in opdracht van een openbare dienst in het land waar de kinderen verblijven.”

De Geschillencommissie meent dat de situatie van de verzoekster zou kunnen beantwoorden aan de algemene vrijstelling omschreven in het voormeld artikel 47, §1, 7° BVR Rechtgevend kind (“7° kinderen die buiten België geboren worden, terwijl een van de ouders zijn woonplaats in het

Nederlandse taalgebied heeft, op voorwaarde dat het verblijf van de moeder en van het kind buiten België niet langer dan twee maanden na de geboorte duurt;”).

Uit de beschikbare feitelijke gegevens blijkt immers dat de verzoekster nog gedomicilieerd was in Vlaanderen op het moment van de geboorte van haar dochter: dit blijkt uit de domiciliehistoriek uit de databank KRING en blijkt ook uit het verzoek (*“Zoals u kan zien op het getuigschrift was ik, ..., wonende in België op het moment van de geboorte van mijn kind, ..., nl. 23/4/2022. Na de geboorte wilde ik terug naar België vliegen. Bij de luchtvaartmaatschappij zeiden ze dat ik een kids-id moest aanvragen bij de ambassade in Tenerife. En daarvoor moest ik mijn domicilie veranderen. Van 10/5/2022 tem 30/6/2022 was ik daarom wonende in Spanje. Van zodra ik terug in België was, ben ik samen met mijn dochter terug ingeschreven in België. Dit was binnen de 3 maanden nl. 1-7-2022 na de geboorte. (23-4-2022).”).*

De Geschillencommissie stelt vast dat verzoekster evenwel op basis van het tijdstip van domiciliëring niet voldoet aan de voorwaarde dat het verblijf van moeder en kind buiten België niet langer dan twee maanden na de geboorte mag duren.

Om deze voorwaarde nader te kunnen onderzoeken vroeg het secretariaat van de Geschillencommissie per e-mail d.d. 26.03.2023 aan de verzoekster of zij de datum van haar precieze terugkeer naar België kan verduidelijken en staven (aan de hand van het vliegticket voor de terugreis).

De verzoekster antwoordde per e-mail d.d. 28.03.2023 als volgt:

“In de bijlage vind je mijn twee tickets. Ik kan je bijvoorbeeld ook het gesprek tussen mij en de ambassade doorsturen? Dat is nog eens een extra bewijs.

Voor alle duidelijkheid, ik was in België ingeschreven, altijd. Maar ik heb me verplicht moeten uitschrijven om een Belgische identiteitskaart voor mijn dochter te bekommen om een vlucht terug naar huis te kunnen nemen.

Ik heb me na de vlucht zo snel mogelijk weer ingeschreven bij mijn gemeente. Dat duurde een aantal weken omdat mijn gemeente de puk code van de identiteitskaart van ... niet meteen kreeg van de ambassade op Tenerife.”

De Geschillencommissie stelt vast dat uit de door de verzoekster bijgebrachte vliegtickets blijkt dat de verzoekster vanuit Spanje naar België reisde samen met haar dochter ... op 15.06.2022. De Geschillencommissie besluit dat de verzoekster derhalve op basis van het gestaafd bewijs aan de hand van de vliegtickets voldoet aan de voorwaarde dat het verblijf van moeder en kind buiten België niet langer dan twee maanden na de geboorte (op 23.04.2022) mag duren. Derhalve is voldaan aan de voorwaarde bepaald in artikel 47, §1, eerste lid, 7° BVR Rechtgevend kind: *“7° kinderen die buiten België geboren worden, terwijl een van de ouders zijn woonplaats in het Nederlandse taalgebied heeft, op voorwaarde dat het verblijf van de moeder en van het kind buiten België niet langer dan twee maanden na de geboorte duurt;”).*

Evenwel is voor de toepassing van deze algemene vrijstelling vereist dat voldaan is aan de volgende voorwaarden:

“§2. De algemene vrijstellingen, vermeld in paragraaf 1, zijn alleen geldig als de volgende voorwaarden cumulatief vervuld zijn:

1° de kinderen hebben geen recht op gezinsbijslagen krachtens de regelgeving van een andere deelentiteit, krachtens buitenlandse wets- of reglementsbepalingen of krachtens regels die van toepassing zijn op het personeel van een volkenrechtelijke instelling. De minister kan bepalen wat onder recht op gezinsbijslagen krachtens buitenlandse wets- of reglementsbepalingen of krachtens

regels die van toepassing zijn op het personeel van een volkenrechtelijke instelling wordt verstaan;

2° noch een van de ouders, noch de persoon die geen bloed- of aanverwant is tot en met de derde graad van een van de ouders en met wie de ouder feitelijk of wettelijk samenwoont, noch de echtgenoot of echtgenote van een van de ouders, oefent een winstgevende activiteit uit in het raam van een arbeidsovereenkomst of van een zelfstandige activiteit of in opdracht van een openbare dienst in het land waar de kinderen verblijven.”

6. Beslissing

Gelet op het Decreet van 27 juli 2018 tot regeling van de toelagen in het kader van het gezinsbeleid (BS 31 juli 2018), artikelen 104-114;

Gelet op het Besluit van 29 juni 2018 van de Vlaamse Regering betreffende de oprichting van een commissie van beroep tegen de beslissing van de uitbetalingsactor over de toelagen in het kader van het gezinsbeleid of tegen het uitblijven ervan;

Na beraadslaging en om al de voormelde elementen, oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering van de verzoekster ontvankelijk is. De verwerende partij zal dienen na te gaan in welke mate aan de andere voorwaarden voldaan is voor de toekenning van het startbedrag.

Aldus uitgesproken te Brussel op **31 maart 2023**;

De commissie was samengesteld uit:

De heer Herman Verlinden, voorzitter;

Mevrouw Linda Aerts (Opgroeien regio) en de heer Maarten Vankeersbilck (KidsLife), leden.

Opgemaakt in drie originele exemplaren, waaronder één exemplaar voor elke partij.

Er kan beroep tegen deze beslissing worden ingesteld bij de griffie van de Arbeidsrechtbank te

De partijen beschikken hiervoor over een termijn van drie maanden te rekenen vanaf de kennisgeving van deze beslissing (art. 115, § 1, eerste lid van het Decreet van 27 april 2018 en art. 22, derde lid van het Besluit van de Vlaamse Regering van 29 juni 2018).

De voorzitter

De secretaris

H. Verlinden

M. Serlippens